

разност и абсурдност на твърдението на Тирола. Скъщата година той почна да пише втората си книга „Денница“, съ цѣль, както той самъ казва, да запознае руситѣ съ българитѣ. Първоначално Априловъ говори за вѣковната вражда между гърци и българи, за диаментралната противоположност между дватѣ тия елемента, както и за естествената привързаност на българитѣ, по расово сродство, съ руситѣ. Априловъ говори за живота на българитѣ изобщо, разказва за черковнитѣ книги, които руситѣ прѣзъ 17. вѣкъ сж изпращали на българитѣ и неусѣтно минава къмъ Габровското училище и новата епоха, която се отличава съ стремежъ у българитѣ къмъ просвѣта и наука. Освѣнъ това, Априловъ говори и за члена въ новоб. езикъ както и за ж-то — да се усвои и послѣдното въ правописа, понеже то фигурира въ староб. книги, но било изхвърлено отъ руситѣ по врѣме на ревизията на черковнитѣ книги въ Москва въ втората половина на XVI в. Въ „Грамотитѣ“ Априловъ ратува повече противъ рускитѣ учени, които сж твърдѣли невѣрни; мнѣния относително историята и езика на българитѣ. Априловъ се постара да разпрѣсне тия заблуждения. Тукъ Априловъ говори тѣй сжщо и за ж-то, като изтъква и граматиката на Богорова, — въ която се възприе употребата на ж-то, — като истинска и „първа българска“ граматика.

Обоснованието и развитието на езика трѣгна по указанията на Априлова...

Другото негово дѣло — училището — заживѣ, процѣвтѣ и даде неимовѣрни резултати...

Между това, болестъта на Априлова все повече и повече се усилваше. Поради това прѣзъ пролѣтъта на 1847 година той замина за Цариградъ и Бруса, дѣто чрѣзъ лечебнитѣ бани и благия климатъ очакваше подобрене на здравето си. Слѣдъ 3—4 мѣсеца Априловъ се завърна и пжтьомъ посѣти Габрово, за да види училището, за да види резултатитѣ отъ